

Svår på lägelista nr 133. Myllbänder
 Någon speciell benämning för myllbänderna kan jag
 aldrig minnas att jag hört fast jag nu är 78 år o mitt
 minne sträcker sig c:a 75 år tillbaka i tiden o jag minns
 hela mitt ^{liv} levat bland allmogefolket här i orten. På ortens
 mål hetta det här: "De första Tannerna" eller "Den första
 Tannen" o att: "Gluttonen va kinkad från han (hon) hade
 ont från Tannen", o krampanfallet var spådbarn, som förfaller
 den varit vanligare för än nu, o ser mycket fruktade, ansågs
 ha sin grund i Tandsprickeringer o kallades också för "Tand-
 slag" från "slaget" = epileptiskt anfall. Såret här det
 också förstås gamla tiders "säg" för detta som för så mycket
 annat fast jag inte känner till vilka, man talade bara
 typiskt om sådant i tid som jag minns o det har undgått mig
 Vad jag däremot väl minns, då man skämtat därmed
 in i varje tid, är ^{o att} de gamla brukade säga när ett barn
 tidigt fick sina första tänder, det var ett tecken till ett det
 snart kom en ny tälning i familjen, ett rykter.

LUF 133

7/6-67

klägra gåvor i samband med första Tunden har jag aldrig
hört något om, men det kan ha undgått mig, men nog
ger man nog något på när den visade sig ö om någon gåva
skulle ha fruktat mitt mäst och nog ha emmerat från
gudsmodern som ju från lekens hade det i rätt gudbarn ö
skänkta det bländar ö ö följde dess utveckling mera än
vad folket är nu, visst anses äroklid ju från födderna.
och Tänderna lossade ju att ge plats för de nya skulle
man kasta dem i elden ö säga: "Ge mig en bentand i
stället för en guld tand." Detta har jag spått varit med om i
hört berättas samma sak från flera olika källor att på be-
kräftat att det inte var fel uppfattat. Det låter ju underligt:
en bentand i stället för en guld tand, guld är ju mera värdefullt
än ben och när jag frågade de gamla har alla svarat att
det skulle vara så, det var ju en viktig tand man vilde
ha ö den var väl mer värd än en guldklump i prästen
var ju guld tanden något obkänt bland de gamla en allmog-
klassen ännu i min barndom. Det hela och har ju dock

gamla medeltigt ä någon bakgrund måste väl en sådan
formel ha allmänt utbredd som den var. Barneit skulle
vad jag vet spåra utifrån handlingen ä uttala formeln, så
fick också jag, fast ingen i mitt hem kunde det hade någon
insikt, det var bara en gammal redning som hade kom.
Det kan varit de som jämte krossade tända i någon ask lik-
som annat som tillhört deras kropp uträkta ben ur leden
t.e. Men hade man det måste de efterlevande ha många
reda stjärn så den störde fick allt som hörde kroppen till
med i sin pist, också en kvinnas löpfläta hörde dit, annars
kom den störde att "gå igen" den och bruk en del av sig själv.
Men kan varit många med sådant så länge något av ödet
skedde gammal kvar eller så länge den generation hade som
var född vid mitten av 1800-talet ä riden iakttagaren även
om man inte kunde se några yngre deras tid ut. Men detta
har ju egentligen inte med mjölk-tändarna att göra men slank
med ändå.

olaglig infästning eller infästning av mjölk-tändarna här jag

aldrig hört nämnas den rätt till o mte heller har jag
hört att en man har varit upp kunnat tappad första
mycket lång

Jag vågar knappast nämna något där om då jag endast
gissar, men finns det inte en möjlighet att en tappad
Tand kunde bäras som en annulet, en kedja eller ett möre
om någon likesom den s.k. regenturva. Jag var på 50 år
någon mån om att bli en gammal kvinna som det är då
upptäckta vi att hon hade något mycket litet pruntat m-
lindat i ett papper i ett möre om någon, och ju desto desto
ville vi inte öppna det utan låt det följa hem i graven
mer nog mindre vi vad det kunde vara som inte fylde
något mer än en mätte vara något. Endast om du finner
belägg för att en Tand kunde bäras som annulet, på en
annat sätt för mig ta hänsyn till min gissning, men
vår dets, jag nästan ängar att jag nämner något som
kanke inte alls har något jag för mig, kanske var det en
inbädd regenturva i kvinnans papperslure kanske en litet flygskärm

menligt heter fick hon behålla.

Tända som tappades senare gjordes somliga andra brände
den. Jag minns en gammal kvinna på 1890-talet som gjord
sina tända som hon såde sig på Tappat utan tandväik ö
pode den i en ask (kan ske skribing). Hon var mycket
mig med att inte bärta ut tändri i askkammat här o. d.
då mycket oönsketelse ämnar. Min beundran ö ung arm
kunde kora hand de äldre o dessa samoch de yngre. Andra
sammisken kunde skada mig med människen om de kom
öon något som tillstöt deras kropp ö sitta mjukhet o olycka
på dem ö kom sigla åt askkammat här ö drog det till mig
kon fick jagas handväik

De nya tändarna hade samma namn som rikspäls
det var enbart uttallet på orten d. d. h. som skiljde
framman (Tann) hjörstann ö kinnstann ö visdennstann
Om den yngre kunde det skänkas en del T. ex. "Har du
allte föd dina visdennstann inne?" eller när någon namn
de att de samn på plats: "Ja, nu blir du allri klagare än de e."